MOJA ALFEREZA

I

Bere abeŕi, guraso, jaiotza, irakaskintza, iges-egitea ta ~~ibilkerak~~ lenengo ibilkerak

---

Ni, Erauso'tar Katariñe, ~~Donostia'n~~ Gipuzkoako Donosti'n, 1585'garren urtean jaio nintzan; nere aita eta ama Erauso'tar Mikel kapitana jauna ta Perez Galaŕaga ta Arze'tar Miren ~~[illegible]~~, anderea, eŕi artan jaio ta bizi ~~[illegible]~~ ziranak. Nere etxean, anaien ondoan, azi zirazten nere gurasoak, lau urte nituan arte. 1589'garren urtean Donostiko dominika mojen etxean ~~sartu ninduten~~ Antiguako Done Ebasten'ekoan, nere izeta Unzá'tar Ursule'ki batera bizitzera sartu ziraten. Moja au, nere amaren lengusua ta etxeko zuzendaria zan ta an bizitu nintzan amabost urte bete arte. Urte aietan nere aurrerako eginkizunagaz itz egin zan.

Noviziyo urtean negola, ia azkenean, alargun sartu ta moja profesatu ~~mojatu~~ zan Aliri'tar Katariñe anderearekin, ireta bat izan nuen. Bera indartsua zan, ta ni ~~[illegible]~~ neskatila bat; jo ziran ta zaurindu nindutan. 1600'garren epaila'ren 18'an, Done Joseta egunaren besperan, maitiñetara atartera moja guziak jaiki ziran. Korora sartu nintzan ta nere izeta arkitu nuan; ~~[illegible]~~ maiteratu nitzanean bere gelako giltza eman ziran, alik liburua ekartzeko agindurak. Bila joan nintzan. Ireki nuan ta iltze batetik zintzilik ~~etxeko~~ etxeko giltzak arkitu nituen, gela irekia utzi ta nere izebari bere liburu ta giltzak bi...

ARTX. E.I./S.E.V.
ASMOZ TA JAKITE
Saila
Agiri Zk.

nintzan. Mojak korran zeudelarik, maitiñak asi ziran,
ospetzu ta lenengo zatia iritxi zanean, nere izetarengana
urreraturik, gaixo negola ta baimena eskatu zion. Izetak
esku batekin burruan ikutuaz, esan ziran: "Zoaz, oiratu
zaite". Korotik atera nintzan, argi bat artu ta nere izetaren
gelara joan nintzan; au goraize, asi ta josto'ratza artu
nituan; au zeuden zortziko erial batzuk artu nituan,
eteko giltzak artu ta atera nintzan. Ateak ireki ta itxiaz
joan nintzan, azkenengoan nere eskapularioa utzi ta
beñere ikusi eznuan kalera atera nintzan, nora joan edo noruntz
jo jakin gabe. Eztakit noruntz jo nun eta konbentuko atzean,
autsez beterik dagon gaztaiña-ondo taldo batean arkitu nintzan. An
sarturik, iru egun egondu nintzan, soñeko bat ebaki, josi
ta antolatzen. Soñean neukan ordun gona batekin galtzak egin
nituan ta askipo gorontzatu berdeakin
soñekoko ta polainak: abitoa antxe utzi nuan, berakin zer
egin jakin gabe. Ilea moztu ta bota nun eta iñungoren
ariñean urrutiratu nairik, eztakit noruntz asi nintzan,
bideetatik bazterra, iriak igarotaz Gasteiz'era eldu arte.
Uri au Donostitik ogei legua bidean dago ta bidean
netorrela belarrak bestenik jan gabe, oñez etorri nintzalarik
nekatua negon.

Gasteiz'en sartu nintzan, nun gorde jakin gabe. An-
dik egun batzuetara Zeralta tar Frantzisko, augo
irakasle zan jauna arkitu nun eta berak jantzi ziran,
ondo artuerik. Gero jakin nuanez, jaun au nere amarren
lengusua zan, baña ni zein nintzan ezien adierazi. Berakin
iru ilabete egin nituan, eta bitartean latiñez ondo irakur-
tzen nuala ikusirik, ikasdaroa eman nai izandu
ziran; baña nik eman nai ta berak beñere ez eman
ziran; azkenik, jo ote gaizki egin zirata gauza iñengatik.
Nik, au ikusirik, utzitzea erabaki nuan eta egin

ARTX. E.I./S.E.V.
Saila
Agiri Zk.